

LLIBERTAT

FRANQUEIG CONCERTAT

ANY II. Núm. 173

TARRAGONA, DIJOUS, 11 DE FEBRER DEL 1937

PREU: 15 CENTIMS

L'anhel i la voluntat de tot Catalunya, abans i després de la pèrdua de Màlaga:
"COMANDAMENT UNIC I DISCIPLINA.

QUE MANI EL CONSELL DE LA GENERALITAT! QUE TOTS ACATIN LES DIRECTIVES DEL GOVERN DE CATALUNYA!"

La tràgica realitat

Ho diem ahir. Som fervents partidaris de no amagar cap fet, per dolorós que sigui, al poble. Ell és, en definitiva, qui en surt beneficiat o perjudicat. Ell és també qui ha de dir sempre la última paraula i a qui correspon prendre les mesures més convenientes per a tallar de socarrel les malures que puguin pertorbar la seva vida normal. Per això, cada cop que s'ha produït algun fet lamentable i del qual se'n podien treure conseqüències per a l'avenir, hem intentat servir-lo als nostres lectors. No sempre ha reeixit el nostre bon propòsit i molts cops hem hagut d'esperar llegir-ho a la premsa barcelonina per a donar-ho des de les nostres columnes.

I això no ha de succeir més. Nosaltres ens fem responsables de tot allò publicat i estem disposats a acceptar-ne totes les conseqüències. Per què, quin valor tindria una premsa comarcal que solament es nodria de retalls de la premsa forana? La norma general de censura no pot ésser altra que la d'impedir la publicació de tot quan pugui contribuir a la desmoralització de la gent que lluita als fronts de combat i de la gent que té el deure de treballar activament, a rera-guarda, en benefici exclusiu de la guerra. I amb això està dit tot, perquè amb el nom de desmoralització hi adjuntem les censures que puguin fer-se als homes representatius, observant llur conducta des del punt de vista d'un partit i sense pensar amb els interessos de tota la col·lectivitat, i també hi incloïm les baralles, els insults, les difamacions i les calúmnies que de partit i d'organització a organització es realitzen, dissortadament, a Catalunya i Espanya. Això sí que desmoralitza, fa perdre les ganes d'actuar positivament i la fe en el futur. Però censurar la tàctica equivocada, de qui sigui, amb arguments, amb fets, amb realitats, per obtenir una rectificació que si bé pot perjudicar lleugerament una organització qualsevol, en canvi pot contribuir al millorament de tots aquells, és d'esperar superiors en nombre, que no combreguen amb les mateixes doctrines, no és desmoralitzar, no és una mala tàctica; és treballar activament pel bé comú, perquè si a conseqüència d'aquella censura honorada a un determinat procedir s'obté la rectificació necessària i la part del poble perjudicada recobra la seva personalitat, s'aixeca la moral d'uns i altres, es reconeixen els errors i tots conjuntament estan més disposats a jugar-s'ho tot perquè saben llur llibertat garantida. Almenys ho entenem així en temps de guerra.

I avui, la tràgica realitat de Màlaga, que no representa ni molt menys la possibilitat d'una definitiva victòria feixista, ens obliga a estudiar els motius de la desfeta i a posar-hi ràpid remei.

Els motius de la pèrdua de Màlaga, els essencials moralment, són ben pocs. Es podrien concretar en un sol: haver-se preocupat més, a Màlaga i allà on no és Màlaga, de la revolució que de la guerra. I això vol dir: tenir descuidada la formació de l'exèrcit regular (i a Lleida fa cinc dies que s'oposaren a la militarització de les milícies!), a no creure cegament el Poder públic i a dedicar-se amb massa freqüència (hi havia localitats on no es feia altra cosa) als assaigs econòmico-socials més descabellats i més odiats per la gent que havia de servir de conill d'Indies.

Conegut el mal, és ben fàcil posar-hi el remei adequat. La tràgica realitat ho exigeix. La guerra, la terrible guerra, ho demana. Avui ja no és possible de parlar de la guerra i de la revolució conjuntament, perquè sabem molt bé que fins ara, amb tot i pretendre fer-ho creure, s'oblidava la guerra i es dedicava un cent per cent massa d'atenció a la revolució. I, com ha succeït a Màlaga, pèrdua la guerra, de la revolució efectuada, en la major part dels cassos contra el sentiment unànim de la gran massa del poble, no n'ha quedat res. Perquè, convé saber-ho, a Màlaga estava tot collectivitzat. A Màlaga s'havia enfonstat teòricament la petita i gran burgesia i el proletariat era al poder.

Antifeixista: "Llibertat" és el teu diari

IMPRESSIONS

Així es parla companys de la C.N.T.

Tots els partits polítics i sindicals de la nostra rera-guarda han cospat l'abast de la desfeta de Màlaga. Tots els periòdics antifeixistes d'ahir, en llurs Editorials, han coincidit en la gravetat de l'hora i en les conseqüències que forçosament han de deduir-se d'aquest fet.

"Solidaridad Obrera" publica a darrera pàgina un treball titolat: "El gran problema. — LA CONSIGNA DE LA HORA", on diu "A pesar de nuestra posición teórica respecto a la guerra y la Revolución; a pesar de nuestras interpretaciones distintas sobre política internacional y sobre la cuestión de la República democrática, etc., el más elemental sentido de la realidad nos dice que hay un común denominador que nos une por encima de todo a los antifascistas: ganar la guerra". Així es parla, companys de la C. N. T. La realitat és crua però és així, i ningú pot desvirtuar-la ni mixtificar-la. Aquest article de "Solidaridad Obrera" — i que em perdoni la Direcció si em poso a casa dels altres — me-

reix anar a primera pàgina i al lloc de l'Editorial, doncs té molta més importància que tot el contingut del periòdic confederal d'ahir, i no obstant, va en lloc postergat. Calla que a les pàgines de l'òrgan periodístic s'hi publicués aquestes afirmacions. Començava a durar massa aquesta posició intransigent de "Solidaridad Obrera". Encara hi som, però, a temps, companys de la C. N. T. Haver parlat amb el llenguatge de la realitat crua de la nostra rera-guarda enfront del perill feixista als camps de guerra, ara i fent honor a vostra paraula valdrà que la vostra actuació reflecteixi exactament les afirmacions escrites. Vosaltres dieu: "Solo la tolerancia nos puede mantener unidos. Reflexionemos y convendremos todos en que es preciso mantener la unidad antifascista mediante el respeto y la consideración de unos hacia otros." D'acord, companys. Comenceu al camp català a respectar la lliure voluntat dels nostres camperols que no creuen encara en les col·lec-

tivitats. Impediu l'assalt armat als Sindicats agrícoles i Cooperatives rurals. Fomenteu als mitjans i als vostres manifestos la companyonia antifeixista, i aleshores compliréu exactament amb el contingut de les vostres afirmacions a "Solidaridad Obrera" d'ahir.

Després d'afirmar la necessitat de guanyar la guerra dieu: "Esto no quiere decir que hayamos de renunciar a nuestros particulares puntos de vista, mientras los demás sostienen los suyos propios."

En esto somos intransigentes. Pero ello no debe ser obstáculo para que nos entendamos. Por mucho que se discutan las posiciones de éste o aquél; por mucha razón que se tenga en mantener los puntos de vista tales o cuales, es indudable que unos y otros nos tenemos que remitir al pueblo, a las masas, quienes serán en definitiva las que decidan cuál ha de ser el régimen político y social que se implante en España." D'acord, també, en absolut. El poble ha d'ésser en definitiva qui ha de decidir llur propi esdevenidor polític i social, i això companys de la C. N. T. és precisament un altre poderós argument per pensar en guanyar la guerra en primer lloc, doncs és difícil que en aquestes circumstàncies pugui el poble escollir un règim sobre una terra que no sap encara si el dia de demà serà seva.

Hem llegit amb veritable interès els dotze paràgrafs d'aquest treball de "Solidaridad Obrera". Si la C. N. T. prenia l'acord d'enviar a les comarques de Terra Alta i La Ribera uns quants milers d'exemplars del mateix, segurament impediria encara absurditats i conductes irresponsables que destrocen socialment tots els pobles d'aquestes comarques per mor precisament de no fer cas d'aquestes lleials advertències de la gent responsable de la C. N. T. Ara mateix es dona el cas de què els elements de les col·lectivitats agrícoles van armats a les terres d'antics cacics ingressats de bell nou a aquestes mateixes col·lectivitats i acomiaden als aparcers i arrendataris que tenen ja les terres sembrades i les feines de l'època fetes, pel sol fet de no pertànyer a la seva organització, i ésser militant d'altre Sindicat.

Es precisament per aquesta realitat del nostre camp, que si bé diem als companys anarquistes: així es parla, també els diem: a veure com s'actua.

I res més. Celebrem la posició de la C. N. T. davant dels moments viscuts darrerament. Encara hi som a temps de redreçar-nos. Fem tots els possibles per aconseguir les realitats que exposa "Solidaridad Obrera" en el treball esmentat, però sacrificant-nos tots, companys de la C. N. T.

Fora un absurd demanar a qui en tingui necessitat que s'assabenti del procedir dels homes responsables?

Justícia i persecució

Una cosa és la justícia, la raó, la veritat, i altra cosa és la persecució.

"Però una cosa és la destrucció de l'església, i l'altra, ben distinta la persecució dels sentiments religiosos".

"La persecució del sentiment i de les creences religioses conculca un dret inalienable; és un dret semblant al que nosaltres reivindicuem quan se'ns persegueix pels nostres sentiments polítics i socials".

"Es però, un atac a la llibertat del pensament i és, per altra banda, el procediment per a engroixir els rengles del feixisme, perquè l'odi que aquest procediment va aixecant a l'entorn nostre o de la revolució, esdevindrà odi a les llibertats del poble que no en sap ésser digne".

Paràgrafs d'un article de Joan Peiró, actual Ministre de la C. N. T., publicat a "Llibertat" de Mataró, el dia 5 de setembre del 1936.

"Nosaltres no hem combatut mai ni podrem combatre ara, la consciència individual. Nosaltres hem combatut i hem tingut la fortuna de destruir la mecànica eclesiàstica que era la representació de l'exploació i que ha determinat l'ofensiva del feixisme internacional.

Nosaltres no podem ferir sentiments, no hem d'excitar odis que podem estalviar."

Paraules de l'informe de Joan Comorera, Conseller del P. S. U. de C., al Ple del Comitè Central del Partit.

CRIT

Ni un carregament per als rebels

de "La Correspondance Internationale"

Els sindicats marítims escandinaus han convidat llurs membres a que es neguin a treballar en els vaixells que porten carregaments per als rebels espanyols. Les tripulacions dels dos vaixells noruecs ancorats als ports anglesos, per tal d'ésser fletats per compte dels rebels, han donat immediatament

compliment a les consignes de llurs sindicats. La tripulació del vaixell "Sneland" ancorat a Cardiff, s'ha negat a sortir cap a Sevilla, i la del "Gastón Micard", amarrat a Leith, ha fet el mateix. La Internacional dels obrers dels transports sosté plenament l'acció dels sindicats escandinaus de mariners.

Pau Casals al costat del poble català

de "L'Oeuvre"

S'assegura que el públic presta sempre la major atenció a tot el que procedeix dels artistes als quals honora. Quan Toscanini es va negar ja fa alguns anys, a Itàlia a interpretar com a preludi del seu concert, l'himne feixista, hom "disculpà" generalment, el gran director d'orquestra. Les "altres" classes de la societat francesa, tan disposades a aplaudir un Casals, un Thibaud, un Cortot, hauran experimentat el mateix disgust en assabentar-se de que Pau Casals no es troba entre els admiradors de Franco. Un setmanari anglès reprodueix una entrevista del cèlebre violoncellista català, que ha posat a la disposició del govern del poble, la major part de la seva fortuna.

— "Jo era un dels homes més rics de Barcelona, diu Casals. Però soc un treballador manual i com a tal, estretament associat al moviment democràtic. Per això el govern de la Generalitat em va demanar que posés el meu art al seu servei. Abans d'escalar la guerra civil m'havia esforçat ja en servir els meus compatriotes. No soc més que un artista. Però no puc suportar en silenci les acusacions que hom ha dirigit contra el poble català, que no té cap responsabilitat en la guerra civil i que realitza actualment sacrificis heroics. En altre temps hi havia diferències entre els catalans i els espanyols. Ara Catalunya i Espanya estan íntimament i jo em sento cada vegada més espanyol i més català". Casals reconeix que la seva pròxima tournée tindrà el caràcter d'una

manifestació de propaganda. "Com podia ésser altrament, havent-se publicat intant vegades que jo havia estat assassinat pels "roigs". Almenys demostraré que encara soc viu!... Hom li demana si pensa adoptar una actitud neutral en el conflicte i respon ràpidament.

— "Neutral? De cap manera! M'és impossible aprovar l'actitud d'alguns catalans que en el moment de perill abandonen llur país i fugen a l'estranger. Sé que podria viure en qualsevol lloc més confortablement que a Barcelona. Però declaro que quan acabi la meua tournée tornaré a Catalunya. Viuré amb el poble català les seves hores tristes com he viscut amb ell els seus dies felïços". Li demanen si actuarà davant d'un públic alemany. — "No aniré a Alemanya fins que l'art i el pensament gaudeixi allí de la deguda llibertat". I Pau Casals està orgullós d'ésser un democrata. — "Perquè soc democrata, perquè crec que solament en una democràcia els fills del pobre camperol poden realitzar una carrera com la que jo he realitzat. També per això evitaré els camins que porten a Alemanya". El públic elegant que no es cansava d'aplaudir Casals quan amb la seva orquestra interpretava Brahms o Haydn, canviarà d'actitud quan sàpiga la posició que aquell ha adoptat enfront dels adversaris de la llibertat. Ja veureu com no tardarà el dia en que arribaran a dir d'ell: "Casals? Ah, sí, aquest músic ambulant..."

sota la tirania dels facciosos i vergen les seves llars desfetes, les seves dones bàrbarament ultratjades i els seus germans de causa caient sota el plom dels nous dictadors.

I, precisament quan arriba el 11 de Febrer del 1937, que hauriem hagut de celebrar amb la joia de la victòria total del poble espanyol sobre els seus enemics seculars, la plutocràcia, el clericalisme i el militarisme, ens trobem amb la recent caiguda d'una nova ciutat a poder dels elements que ens han portat la guerra civil i seguim atipant-nos de bones paraules, CONCORDIA, UNITAT, DISCIPLINA, cridades des de dalt, des de baix, des del mig i des de les vores, i seguim barallant-nos, distanciant-nos i no obeint més que a les nostres particulars conveniències.

Serem tan estults que, l'un per l'altre, perquè no diguin, ens deixarem caçar, com els conills de la falla, dins mateix de les nostres llorigueres?

No ens resta gaire temps per a decidir.

Un dia sol és prou per a perdre-ho tot.

Val més morir amb dignitat que viure de genolls per terra.

JONNY WALKER

Si voleu comprar barato
no deixeu de visitar el

B A Z A R
ALEMANY

Rambla 14 Abril, 61

Mirador d'Espectacles

SALO MODERN

El propi passat dimarts la Conselleria de Cultura presentà un suggestiu programa, integrat pel documental "Amb Byrd al Polus Sud" i la pel·lícula del jove realitzador txecoslovac, Gustav Machaty.

Recordem que era el febrer de l'any 31 quan s'estrenà al mateix saló "Amb Byrd al Polus Sud". Malgrat haver transcorregut sis anys aquest document gràfic ens renoua l'emoció del sublim.

Es un documental que recull diversos episodis d'aquella gran aventura del viatge a l'Antàrtic de l'almirall Byrd, tan plena de perills com d'emoció.

Aquells massissis flotants de gel són palesa mostra dels mars polars, amenitzats per entrebancs de glaceres que és drecen alts, com per defensar l'accés dels arriscats exploradors a les zones antàrtiques, i per precipicis en mig d'incerts camps de neu erigits de cimals i sortints, que produeixen la sensació de que l'home es troba a un altre planeta inconnegut.

Atrauen l'atenció del públic les focs mansoies, les evolucions dels pingüins; els gossos tan nobles i fidels, al servei dels expedicionaris, es ballen que s'aixequen sobre les aigües per entreveure l'arribada dels nous éssers, i molts altres detalls importants dels del punt de vista de l'aprofitament gràfic i estètic.

Altrament, les dificultats vençudes foren nombroses ho prova el fet que els exploradors, aïllats de la civilització, hagueren de deixar caure de l'aeroplà sacs de quèviures per alleugerar-lo de pes, conservant n'obstant, les cambres cinematogràfiques. Així, pogueren traspasar els alts cims del continent polar.

I, juntament, al geni de Byrd i l'heroisme dels seus companys, dis-

Des de la Generalitat Trascendental reunió

A dos quarts de sis d'aquesta tarda s'ha celebrat una reunió importantíssima al Palau de la Generalitat de Catalunya. L'ha presidit el senyor Lluís Companys i han participat a la mateixa diversos membres del Consell de la Generalitat i representants d'Esquerra Republicana de Catalunya, Unió de Rabassaires, Unió General de Treballadors i Confederació Nacional del Treball. A la reunió s'han pres segons sembla, importantíssims acords relacionats amb el desenvolupament de la lluita que sostenim contra el feixisme per camins de major eficàcia. Entre els acords

que es consideren presos en l'esmentada reunió figura el d'establir immediatament el servei militar obligatori.

Finida l'anterior reunió s'han reunit els membres del Consell de la Generalitat sota la presidència de Lluís Companys per tal d'assabentar-se del resultat d'aquella reunió i donar estat legal als acords presos donant-los-hi un caràcter d'una decisió de govern.

L'opinió general de Barcelona ha acollit amb gran satisfacció i favorables comentaris la notícia dels esmentats acords.

La joventut tarragonina es manifesta

Ahir a la tarda s'organitzà una manifestació de les joventuts antifeixistes tarragonines que des de la Plaça President Macià es dirigí pels carrers d'Apodaca, Durruti, Rambla 14 d'Abril, Angel Guimerà i Plaça de la República, estacionant-se davant del Palau de la Generalitat.

En la manifestació figuraven tres grans pancartes que exposaven el desig de les nostres joventuts, consignes que consideren necessàries per a guanyar la guerra, les quals responen al següent contingut:

"Volem un sol Govern: El de la Generalitat".

"Exigim mobilització general, servei obligatori i comandament únic".

"Comandament únic, disciplina."

En trobar-se la manifestació davant la Generalitat es destacà una Comissió que fou rebuda pel Comissari Joaquim Fort, al qual li feren present les consignes esmentades, pregant-li que les traslladés al Govern de Catalunya.

Seguidament un dels comissionats des del balcó principal dirigí la paraula als manifestants, donant-los compte amb patriòtiques paraules, de la gestió portada a cap i pregant-los es disolguessin pacíficament.

NOTES INFORMATIVES

Tribunal Popular

El Tribunal Popular de Tarragona, es reuní ahir privadament, no havent-ho pogut fer públicament per no haver estat qualificades les causes sumarials ja finides per part del Tribunal, i pendent únicament del tràmit legal de la qualificació provisional per part del ciutadà fiscal titular, assabentant-se de diferents comunicats i oficis tramesos en el Tribunal per diversos departaments, organitzacions, partits i municipis d'aquesta província, que fan referència a sumaris en curs i detinguts a l'Establiment correccional de Pilats i als vaixells-presons flotants ancorats en aquets port.

Així mateix s'ha pres l'acord de facultar amb un encartat detingut a Pilats que pateix una gran malaltia crònica per a poder ésser assistit facultativament per un company metge especialista de la seva malura. Es dona compte al Tribunal d'interessants diligències practicades en aquesta ciutat i fora d'ella pel company fiscal substituït amb referència a causes pendents

de qualificació per part de l'altre camarada fiscal titular, Ramon Vaquer.

Rebutis informes sollicitats per aquest Tribunal de diferents localitats que atanyen a diversos encartats, s'acorda incloure'ls en llurs respectius sumaris. I també incoar sumari vist un comunicat de la Comissaria d'Ordre Públic d'aquella ciutat.

Finalment és pres l'acord d'oficiar al ciutadà fiscal titular per tal d'interessar del mateix majors activitats en el despatx de causes ja ultimades per part del Tribunal, en llur tràmit de qualificació, per a portar-les a judici.

Establiments "ROIG"

Olis purs d'oliva

Les millors qualitats
els més bons preus

Baixada Pelxateria, 9 - Telf. 1197, 1

Plaça de la República, 13 - Telf. 1632

Vis-Consolat dels Països Baixos
Tarragona

Havent estat denunciat el conveni de 1922 relatiu a l'abolició del visat en els passaports, es posa en que pugui interessar, que des del primer de març pròxim, tots els súbdits espanyols necessitaran de nou el visat neerlandès per a ésser admesos als Països Baixos.

Els dits visats, en el que es refereix a la jurisdicció de Catalunya i Aragó solament poden ésser concedits al Consolat de Barcelona, Passatge Domingo, 9.

Molt aviat:

"Espanya en sang"

on?

PICTURE'S MAN

NOVETATS

en

tota classe de gèneres

CASA MALÉ

Portalet, 8 Tarragona

Bar Peninsular

CASA AMBRÓS

Especialitat en

mariscs de totes menes

Plaça República, 41

Telèfon, 1630

11 de Febrer del 1873

11 de Febrer del 1937

Heus ací dues dates íntimament lligades pels fets, tot i els seixanta quatre anys que les separen.

La primera República espanyola, nascuda en la primera de les dates esmentades, portada sense vessaments de sang per la voluntat del poble representat en les seves Corts, moria alevosament als onze mesos escassos de la seva naixença, per un cop de mà militar.

Roque Barcia havia tingut raó: "Part sense sang, morta la mare".

El 14 d'Abril del 1931, per segona vegada, el poble es tornava a donar, lliure i espontàniament, la República per forma de govern i tampoc no es produïa cap vessament de sang. Continuava, el poble espanyol, essent tan magnànim com la primera volta i no li servia d'escarment l'ocorregut la primera

vegada, i mantenia en tots els llocs de comandament a la mateixa gent que feia cinquanta anys que servien la monarquia i que era de creure que no tan fàcilment s'oblidarien dels seus vells costums ni de les seves insaciabls apetències.

I fou així, que el 10 d'agost era possible una militària que fou fàcil d'ofegar però que portà el ferment de la nova militària, estudiada amb més calma i preparada amb més astúcia, des de les mateixes esferes del poder, escalades pels enemics del poble precisament per la devotió del mateix poble.

El 19 de juliol darrer, Catalunya, amb un magnífic gest de sobeïria popular, aconseguí d'ensorrar l'alçament feixista, però altres germans de terres ibèriques no foren tan sortosos i hagueren d'ajupir-se

Andreu J. Capdevila

FUNERARIA

J. Nogués, 22.-Telèfon, 1440

TARRAGONA

Inspecció d'Ensenyament Primari de Tarragona

Recordem als mestres de l'ex-provincia de Tarragona que, en virtut de les disposicions vigents, venen obligats a celebrar a les escoles llurs la festivitat de l'onze de febrer, aniversari de la proclamació de la primera República espanyola.

Departament de Sanitat Demografia

Mortalitat absoluta, 81: homes, 43; dones, 38.
 Índex de mortalitat: referit a un any, 282.
 Mortalitat infantil: menors d'un any (absoluta), 6.
 Mortalitat id. id., per 1.000 nats vius, 133'33.
 Mortalitat id. id., de cinc anys (absoluta), 5.
 Mortalitat id. id., per 100 defuncions, 11'11.
 Mortalitat als centres benèfics (absoluta), 11.
 Mortalitat id. id., per 100 defuncions, 24'41.
 Mortalitat per malalties infeccioses:
 Tuberculosi, 5.
 F. Tifoide, 0.
 Tosferina, 2.
 Difteria, 2.
 Total: 9.
 Mortalitat per càncer i altres tumors malignes, cap.
 Mortalitat per apoplegia, 5: homes, 2; dones, 3.
 Suïcidi, 2: homes, 1; dones, 1.
 Vida mitja, 51'19: homes, 48'57; dones, 54'02.
 Nats vius, 43: homes, 24; dones, 19.
 Índex de natalitat (referit a un any), 156'67.
 Mortalitat, 2.

ESPECTACLES

Avui, tarda i nit:
Saló Modern
 "Tiempos modernos", per Charles Chaplin.
Teatre Tarragona
 Dissabte i diumenge, dies 13 i 14 del corrent:
 "La edad indiscreta", per Paul Lucas i Magde Evans.
 "El fantasma se va al Oeste", film de Rene Clair.

Moviment de la població

Nats
 Constanç Fernández Rueda.
 Palmira Salot Javia.
 Llibertat Piqué Fortuny.
Defuncions
 Antoni Suau Sagalà, Durruti, 19, de 60 anys.
Matrimonis
 Cap.

CARRERES

Domini sense esforç

ACADEMIA

R O I G

El Temps

Observacions meteorològiques de l'Institut

Temperatura a l'ombra: Màxima, 15'5; mínima, 9.
 Termòmetre a 0 i al nivell de la mar: A les 8 h., 76'2; a les 18, 76'18.
 Força del vent: A les 8 h., vent fresc; a les 18, id.
 Direcció del vent: A les 8 h., NW.; a les 18, W.
 Estat del cel: A les 8 h., quasi tapat; a les 18, id.
 Classes de núvols: A les 8 h., C. Nbs.; a les 18, C. S. C.
 Evaporació: En les 24 h., 4.
 Pluja recollida: En les 24 h., 0.
 Humitat relativa: A les 8 h., 52; a les 18, id.

Carnet sindical

C. N. T.

Ateneu Llibertari de Tarragona
 A partir del dia d'avui resten oberts els curssets per obrers en el local de l'Ateneu Llibertari, Rambla del 14 d'Abril, 30, en els que s'ensenyarà, tot el que correspon a Ensenyança Primària, incloïent-hi, però, diferents especialitats.
 Per informes, podeu dirigir-vos al conserge de l'Ateneu Llibertari.

LA INFANTIL

Confecions per a nens i senyora
 Baixada Misericòrdia, 16
TARRAGONA

Realitats

11 de febrer del 1873
 Proclamació de la República a Espanya.
4 de gener del 1874
 Pavia dona mort, als sis mesos, al nou règim.
14 d'Abril del 1931
 Proclamació de la segona República.
11 de Febrer del 1937
 Davant la crua realitat de la guerra descrotllada pels feixistes internacionals, els republicans de tots colors i tendències amb totes les organitzacions obreres i partits de classe es responsabilitzen, comencen a obrar amb plena consciència. Aquesta actitud es reflexa en la reunió efectuada al Palau de la Generalitat amb representacions dels diversos partits i organitzacions obreres, quins acords han estat legalitzats després pel Govern de la Generalitat.

MENTRESTANT...

Es assaltat el Sindicat de Vaquers de Vic

El President de la Generalitat rebé ahir el següent telegrama:

"Respectuosa, però enèrgica protesta assalt Sindicat Agrícola Vaquers. Urgeix solució.-Federació Sindicats Agrícoles Vic."

(De "La Humanitat", d'ahir)

Servei d'Informació de la Comissaria de Premsa de la Generalitat

(Per telèfon a les 20'30)

Despatx de guerra

FRONT D'ARAGO

Circumscripció Nord

S'ha registrat tiroteig de fuselleria i metralladora, entre les avançades lleials i rebels, al lloc conegut per Monte Irazo.

A la resta del front sense novetat.

FRONTS DEL SUD

Les tropes republicanes segueixen avançant

Segons les informacions que es van rebent dels sectors meridionals de la Península, les nostres tropes han aconseguit apoderar-se de la vila d'Alcolea, emplaçada a set quilòmetres només de Còrdova. Les mateixes notícies confirmen que s'està lluitant també als carrers d'Alcalá la Real.

Donada la marxa d'aquesta important acció es pot dir que virtualment aquella localitat es troba ja a poder de les milícies antifeixistes. Per altra banda continua amb gran intensitat la pressió que les nostres tropes estan exercint sobre Montoro.

FRONTS DEL CENTRE

Nova desfeta dels rebels

Als fronts del Centre l'enemic ha sofert una nova i gran desfeta a La Marañosa. Els nostres, amb l'eficaz cooperació de l'aviació i l'artilleria, han rebutjat un nou atac dels facciosos, als quals han infringit un càstig duríssim. Es té la certesa de que els han estat produïdes nombrosíssimes baixes. Ben segur és degut això que durant el dia d'avui ha regnat en aquests fronts tranquil·litat absoluta. Unicament a la Ciutat Universitària els rebels han intentat també atacar amb alguna violència si bé això es produí durant la nit d'ahir. Les nostres forces, però, amb el seu acreditat tremp, resistiren amb la major energia i rebutjaren els atacants que es van haver de recloure a les seves primitives posicions. També aquesta acció haurà costat inútilment als facciosos gran nombre de baixes.

Com que els rebels tenen concentrades a la banda de la Marañosa quasibé totes les seves forces, hi

ha hagut una inactivitat gairebé total als altres sectors d'aquest front.

La reacció ciutadana contra els facciosos a Màlaga

Notícies de Gibraltar diuen que a Màlaga es viu intensament pels carrers degut a la forma com ha reaccionat una part dels ciutadans. El que si es pot assegurar és que una tercera part de la capital es troba actualment en flames. Això és degut a que alguns elements populars han cregut necessari fer saltar amb dinamita els edificis importants on s'havien instal·lat les forces faccioses després de la ocupació de la capital.

LABORATORI

Radio-Elèctric

BOVE

Baixada Misericòrdia
 Telèfons 1267 i 1668

Bombardeig feixista a Alcalà de Henares

Madrid, 10. — Aquesta tarda, a dos quarts de sis, la criminal aviació feixista ha bombardejat la població d'Alcalà d'Henares, produint moltes destrosses i víctimes entre la població civil.

El bombardeig anava dirigit especialment contra els hospitals de la Creu Roja, en el qual han fet blanc la major part dels projectils llançats per l'aviació negra. A conseqüència del bombardeig a l'hospital han mort una dona i cinc infants i han resultat ferits diversos malalts.

Tres fracassos consecutius al front de Madrid

A darreres hores de la tarda i per sectors diferents, amb uns intervals que no arriben a una hora, les tropes faccioses han atacat Madrid. Els diversos atacs efectuats pels rebels han fracassat rodonament, sense que hagin aconseguit avançar un sol pam de terreny.

Les pèrdues feixistes en aquests intents han estat molt nombroses i produïdes principalment per la desordenada retirada de les tropes faccioses, integrades gairebé solament per alemanys i italians.

Mobles

Radio-Pihlips : Música

PAU RICOMÀ

Rambla 14 d'Abril, 48

TARRAGONA

TOS

Confits Miret

Preu: Una peseta

FARMACIA MARTINEZ

COS DEL BOU, 2

PROU CARNAVAL MILICIA. PROU POLEMICA DOCTRINARIA.

PROU DONES AMB VESTITS DE MILICIA.

PROU FILLES DE MARIA DE LA REVOLUCIO.

PROU ENTERRAMENTS POMPOSOS. GLORIA ALS CAIGUTS TANT SI LLURS TOMBES SON DE MARBRE COM SI LLURS COSSOS HAN SERVIT DE PASTURA ALS CORBS DEL CAMP DE BATALLA.

PROU AMAGAR REALITATS I JUSTIFICAR FRACASSOS.

PROU INACTIVITAT DE LA FLOTA LLEIAL.

(De "Diari de Barcelona", d'ahir.)

Alemanya vol tenir "segur el problema espanyol" per a coartitzar-lo a canvi de les seves exigències colonials

Londres, 9. — La resposta del Govern de Berlín a la nota britànica sobre el control de les costes espanyoles i el cessament de la intervenció prohibint la tramesa de voluntaris, planteja —segons s'afirma als cercles diplomàtics— algunes objeccions de caràcter jurídic, suficientment complicades perquè el control —de fet— es retardi encara alguns dies, potser setmanes.

Les notícies que arriben a Londres projecten bastanta llum sobre quines són les intencions alemanyes quant a la situació espanyola. Fins ara han estat els italians els qui han fet un veritable esforç per ajudar Franco, últimament seriosament castigat a les portes de Madrid. Ara, novament, serà Alemanya la qui oferirà un esforç de material per a les pròximes ofensives.

Ribbentrop —a Londres— en vigílies d'unes negociacions colonials que es presenten difícils, vol tenir segur "el problema espanyol" per a presentar-lo com un factor més en les seves exigències. La Premsa anglesa det dreta — en els seus comentaris d'avui sobre la presa de Màlaga— tornen a la tàctica que adoptaren al principi de la guerra civil, és a dir, tornen a considerar que el problema espanyol ha d'ésser amb el triomf dels feixistes.

La Premsa d'esquerra, en canvi, oposen a aquesta visió dretista la realitat de l'ajuda italo-alemanya a Franco, que ha permès obtenir una victòria considerada impossible fa dues setmanes.

Hom creu que l'absència d'Eden contribuirà al fet que augmentin a Londres les possibilitats d'intriga del Tercer Reich. En la seva edició del matí el "Manchester Guardian" afirma que Ribbentrop lliurarà —efectivament— a lord Halifax una nota sobre les reivindicacions colonials alemanyes.

Espigolant

La caiguda de Màlaga ha estat l'esperó que ha redreçat l'esperit de les forces antifeixistes, demostrant una vegada més la necessitat de que acabin les carnalades i els incontrols i s'unifiqui l'acció de tots per abatre per sempre el feixisme. Vegem, sinó, com parla la premsa dels diferents partits:

Diu "La Publicitat", portaveu d'Acció Catalana:

"Molt més que les noves depriments del curs de la guerra, aquesta realitat pròxima i latent de la indisciplina, de la multiplicació dels Comitès i de les Juntetes, dels Controls i els incontrols, és una font de pessimisme per als antifeixistes autèntics. Mentre a Màlaga les esquadres alemanys i franquista ataquen els defensors de la llibertat a Catalunya hom es disputa, amb exhibicions de metralladora i a cops de notes ofioses, uns vagons de patates i de blat, i l'assemblea d'un sector antifeixista expulsa solemnement de l'Ajuntament de Lleida dos altres sectors pel sol delictes de voler complir els decrets de la Generalitat. Mentre a Madrid els atacs alemanys i rifenys es fan cada vegada més enèrgics, a Catalunya col·lectivitzem petits industrials, dissolem a trets cues de dones que volen pa i fem per ràdio discursos frenètics en els quals ens insultem els uns als altres mentre parlem a tot pulmó de la unitat."

"La Humanitat", òrgan d'Esquerra Republicana de Catalunya:

"Perquè el problema és aquest: el d'una moral d'entusiasme; de satisfacció interior; el de saber on es va i què ha de passar; el de posseir un pla d'acció concret, eficaç i factible; el de no destruir insensatament el país; el de respondre al mandat d'una sola autoritat responsable, d'un sol pensament, d'una sola, lògica, patriòtica i humana finalitat. Aquesta és la força superior que podem oposar a l'ofensiva de la facció, que va guanyant-nos el terreny. I només aquesta! Que no ho veieu que no hi ha ningú content, que l'entusiasme desapareix del pit dels homes, que el tremp s'esgota en les multituds, que el rencor i el dolor desesperen vastes zones socials? Que no veieu, comunistes, anarquistes, socialistes, republicans, catalans? Que no ho veieu que sou cecs, que heu perdut la sensibilitat i fins l'instint de conservació?"

"Las Noticias", òrgan de la U. G. T. a Catalunya:

"El enemigo, lo decimos por centésima vez, no tardará en atacar nuestros frentes. Es preciso estar

prevenidos, es preciso estar preparados, es preciso movilizarse! Basta ya de decir que si la culpa la tiene fulano o mengano. Basta ya de zaherir y de atreverse a lanzar la primera piedra. El hecho, concreto y doloroso, es que estamos en guerra. Y lo primero que hace un país en guerra, antes o inmediatamente después de iniciar la lucha, es movilizarse. Y no se nos diga ya más que movilizar es aborregar! Movilizar es coordinar todas las fuerzas del país para lanzarlas hacia un objetivo propuesto. Es unir, agrupar, ensambalar todas las energías con un fin determinado...."

"Solidaridad Obrera", òrgan de la C. N. T.:

"Mientras en esta retaguardia, alegre y confiada, transcurren los días en plena e inútil discusión que, agria las relaciones y enerva los espíritus, mientras aquí se charla con exceso, se murmura, se conspira, la guerra se agudiza, las potencias ponen en juego todos sus resortes para asfixiarnos, y el enemigo, más ayudado que nunca por el fascismo italo-germano, sabe aprovechar el tiempo mejor que nosotros."

"Tribuna", òrgan del P. S. U. de Catalunya:

"Catalunya ha de tenir en compte, per a procedir immediatament en conseqüència, aquests dos exemples que se li presenten: Màlaga i Madrid. Ha caigut Màlaga i aquesta caiguda és un advertiment que cal escoltar. Sense la col·laboració donada als rebels per l'esquadra, per l'aviació i pels tècnics dels països feixistes estrangers, Màlaga no hauria caigut; però malgrat tot això, no hauria caigut tampoc si nosaltres haguéssim tingut una veritable disciplina, un comandament únic i un exèrcit puixant i eficient, format a base del servei militar obligatori. No hauria caigut si els decrets del Govern de la República i del Govern de la Generalitat haguessin estat complerts per tothom immediatament."

"La Batalla", òrgan central del P. O. U. M.:

"Cuál es el camino que se impone? La clase trabajadora debe de aventar la política indecisa y en el fondo claudicante de la democracia burguesa, buscando a reducir el caudal inagotable de sus energías. Sólo por sí misma, mediante sus medios, y a través de una política revolucionaria podrá ganar la revolución, que es ganar la guerra. Sólo un Gobierno Obrero, con-

ciente de su misión puede organizar el gran ejército revolucionario —no ese ejército "popular" de reminiscencias burguesas de nuevo fracasado— que puede conducirnos

a la victoria. Sólo en un ejército de esta naturaleza y de esta clase puede forjar la dirección firme y el mando único, garantía de nuestro triunfo."

Secció Esportiva

Cops d'Escombra

LA "PENYA XAMELO" NO TE RIVAL

El diumenge passat la "Penya Xamelo" celebrà la seva diada, organitzant un partit de futbol i un dinar. El més bonic del cas és que vam sentir dir a molts socis d'aquesta penya, que també havien organitzat el ball del Principal.

I un bé!

ELS CONVIDATS

Al dinar que els "xamelistes" van celebrar al Barri Marítim, segons ens va dir el Secretari, era per a vint socis i n'hi van assistir més.

Després vingueren les discussions i un d'aquests convidats deia: "Yo no he dicho esto", i precisament això ho estava dient a dos empleats del Casal d'Esports, en Mena i Gil, els coneixeu?

BARALLES AL MIG DEL BALL

El "xamelista" Siset i la seva "costella", varen celebrar un "combat" mentre ballaven un "tango". Ella li va dir que havia begut un xic massa i llavors Siset li contestà: "Una costella li havia dit que l'esperava el dilluns a les 9 al ball".

Després de tantes discussions ni l'un ni l'altre es van entendre, i a hores d'ara encara no sabem com acabà aquell assumpte.

HORAS DE REVOLUCION

¿Donde está el orden?

Suele hablarse de "la causa del orden", de "el orden público". Pero, ¿cuál es la significación verdadera de esas palabras? Actualmente, sobre todo, con el número de organizaciones y partidos que se aprestan a la lucha, por una superación política o social, por un mañana mejor, surge esta pregunta: ¿existe algún organismo político o social partidario del "desorden"? Ninguno hasta la fecha, tiene como doctrina, como finalidad, como idealidad, un desorden. Por consiguiente, si todos son partidos u organizaciones de "orden", nos hallamos sin saber cuál es su respectivo "orden". Porque en política, en economía, en sociología, en ciencia, existen muchos órdenes, como en religión existen muchas órdenes. ¿Es el orden blanco, es el orden negro, es el orden rojo? Nueva dificultad todavía. Los partidos de orden, las organizaciones de orden, de aquí, resultan organizaciones de "desorden" allá. Los que aquí mantienen su orden, contribuyen al desorden de otras partes, protegiendo el desorden "paivante" pongamos por ejemplo, de Portugal, contra el orden de Portugal, simpatizando con el desorden "came-lot du roi" contra el orden de Francia, con el desorden irlandés contra el orden inglés, y así siguiendo.

En España, las extremas derechas (orden extremo) acudieron al desorden carlista, contra el orden isabelino, o alfonsino. Y los del orden alfonsino, heredaron de una serie infinita de desórdenes contra el orden fernandino, su orden, como el orden de la restauración, dimanó del desorden de Sagunto. De modo que resulta algo difícil entenderse en esa sutil y difícil ciencia político-social del orden y el desorden. Sentemos premisas:

El orden A se convierte en el orden B por mediación del desorden C. Desenvolviéndose así la serie, primero orden A. Segundo, desorden C. Tercero, orden B. De modo que el "desorden" resulta el origen y primordial factor del "orden", porque el orden es puramente relativo a cada doctrina, y el desorden es puramente instrumental para cada doctrina. El orden es el fin, el desorden el medio. Otra: Sin el desorden momentáneo renovador creador del orden nuevo, el orden viejo, resultaría desorden permanente y perpetuador. De ahí que el desorden resulta la más firme garantía del orden. Y así siguiendo, proclamar "Viva el orden" significa, muera "tu orden" y "viva el mío"; no quiero que abras tu tienda, porque yo tendría que cerrar la mía, ya que no puedo competir contigo, por lo que aquella proclama, aquel grito, es un puro desorden, porque es tanto como proclamar, "viva yo", "viva lo mío" porque a mí me conviene y porque lo digo yo. Viva lo constituido por mí y para mí, porque así voy yo bien; así me hallo satisfecho y con placido. Es la proclama del

burgués, al defender por encima de todo "su orden" su sistema de vida. Es decir, viva el "desorden permanente" que me asegura mi desordenado privilegio. Viva mi "desorden mental" para no tener que aplicarme a raciocinar ni reflexionar, delegando en otros para que "defiendan" mi orden de ir viviendo en una santa continuación imperecedera, lo estatuido y sancionado. Lo que para mí resulta bien.

Ahora que ojeando un poco la Historia cabe seguir sentando premisas. Vemos que todo progreso, por ejemplo, es hijo del "desorden" y que el desorden de hoy, crea el orden de mañana. Sin el intermedio del desorden, el hombre seguiría viviendo en las cavernas. Todo orden nuevo constituye una destrucción de intereses actuales y por consiguiente un desorden. Todo invento, todo descubrimiento, altera, perjudica, desordena, destruye. La imprenta fué el supremo desorden, y todo el orden nuevo, y el desorden nuevo, han de rendirle pleitesía. El orden, tiene pues, que dejar paso al "desorden ordenado", regulado, gradual, continuo, evolutivo, si se quiere evitar el desorden momentáneo, destructor, cruento. Toda nuestra vida, constituye un magnífico ejemplo de "orden desordenado". La Biología enseña esa gran verdad. La vida se tege, de la armonía del orden con el desorden que se funden como fases distintas de un mismo cuerpo celeste. El orden es adjetivo, no sustantivo. Todo sistema, todo organismo, es un orden. La misma "ANAR-QUIA" constituye un orden, quizás el más sublime, por su propia condición de "ideal" de entelequia, casi sobrehumana. El desorden "permanente" se llama Tiranía. El orden sabiamente "desordenado" se llama Libertad.

ANDRES MASO Y LOPEZ
Presidente del Tribunal Popular.

Reproduim uns paràgrafs de la secció "Moment", de "Diari de Barcelona":

Moments

Diguem la veritat. Ho teniem tot a les mans, teniem la confiança del poble, teniem la seva esperança que veia en el nostre esforç un començament de justícia i de llibertat que sempre havia somniat. Siguem sincers: que hem fet d'aquesta confiança? No ens l'estem jugant?

Diguem la veritat. Teniem les possibilitats de construir una societat nova. Ho hem fet? Teniem la iniciativa als fronts de combat. La tenim?

La reraguarda sembla un carnaval amb tants d'uniformes, amb tantes estrelles i tantes pistoles al cinell. Tenim els cafès plens, els cinemes plens, les tavernes plenes. Per tot es veuen homes inútils.

No volem continuar el panorama. No podem continuar així si la caiguda de Màlaga no porta una reacció ja podem plegar.

Que cada organització vegi qui són els qui impedeixen la unitat de tots els treballadors i que el qui ho impedeix sigui tractat com a facciós. Sense pietat, sense compassió, cal liquidar els qui impedeixen la unitat. La seva sang és més culpable que la de molts dels qui han regat la nostra terra i que en algun cas potser crida venjança."

MANUEL PEDROL

Olis purs d'oliva
TARRAGONA

GAS-OIL, CREMADORS i ESTUFES A GAS-OIL

Sistemes amb metxa i sense metxa. Fogons per a industrials. Fogons senzills i dobles, cuines diverses per a ús domèstic. Seguretat completa, havent-se eliminat tots els perills que presenten altres aparells i combustibles. Consum reduït al mínim.

Proves i venda a la Delegació per a totes les comarques de l'antiga província.

Apodaca, 23

Tarragona

Telèfon, 1219

CAMISES CORBATES

darreres novetats

= ALSINA =

CAMISER